

Obraz plný tváří,
odraz dávných stínů.
Obraz neskutečný, skrytý v baldachýnu.
léty zašlý rám se bortí,
kdo ví kým byl signován.
Jestli někdo ho koupil
či snad byl darován?
Jeho osud je dosud nedopsán.

Někdy zdá se, že dýchá
jednou ze svých tváří.
Lehce rozechvívá svíčku na oltáři.
Jeden z pohledů cítím v zádech
vždycky když pryč odcházím.
V duchu něco mi říká
- zůstaň stát, buď tu s ním.
Kdo ví, snad je to láska,
co já vím?

Čím víc se bráním,
tím oba jsme si blíž.

Na dosah očím a dlaním,
vždyť oba nesem' kříž.
Dny v mihotavé záři
plné barevných skel vitráží
osud rozeznávám i ve tváři,
i ve tváři číst se dá.

Někdy zdá se, že dýchá
světlem ze svých tváří.
Lehce rozechvívá svíčku na oltáři.
Jeden z pohledů cítím v zádech
vždycky když pryč odcházím.
Vím, že dívá se z kříže
tolik jar, tolik zim.
I když není to láska, chci být s ním.
I když není to láska, chci být s ním.